

Ruský tisk: Zabití iránského generála odhaluje slabost USA!

- CZ24 News | 5. ledna 2020

RUSKO/ÍRÁN: Atentát na iránského generála Kásima Sulejmáního vyvolal znepokojení ze zostřené situace ve vztazích mezi USA a Íránem, včetně obav z vyprovokování války.

Není od věci znát reakci ruského tisku, neboť Rusko je na Blízkém východě rovněž silně angažováno. V daném případě předkládáme analýzu RIA Novosti a její publicistky **Iriny Alksnisové**.

Íránský rezident Hassan Rúhání a ministr obrany Amir Chatamí slíbili odvetu a „*drtivou ránu*“ po atentátu na generála Kásima Sulejmáního, vedoucího speciálních sil Kuds iránské islámské revoluční gardy.

Ministerstvo zahraničí USA vyzvalo americké občany, aby kvůli zvýšenému napětí okamžitě opustili Irák. Izraelský ministr obrany svolal mimořádné setkání s vedoucími zvláštních služeb a armádou v souvislosti s incidentem, a surová ropa Brent cenově vyskočila, připomněla autorka.

Odborníci zaznamenávají další kolo eskalace v iránsko-amerických vztazích, jsou však ochotni věřit, že tento incident nevyvolá válku mezi oběma zeměmi, tvrdí publicistka.

Prohlášení Pentagonu potvrzující raketový útok, který zabil iránského generála, obsahuje jasný náznak toho, co způsobilo nebo spíše vyvolalo záminku k útoku, citovala: „*Sulejmání tento týden schválil útok na velvyslanectví USA v Bagdádu.*“

Začátek roku byl poznamenán protestem u amerického velvyslanectví v Bagdádu a pokusem o útok na jeho hlavní bránu. Demonstranti ustoupili poté, co byli vyzváni iráckým vedením šiitských milicí. Mimochodem, zástupce velitele této milice zemřel spolu se Sulejmáním, upozornila.

Autorka ovšem připomněla, že na začátku listopadu se v Iráku uskutečnily protesty s výrazným protiránským akcentem. **Mimo jiné byl proveden pokus o zapálení iránského konzulátu v Karbale. A je těžké vyhnout se pokušení propojit tyto události,** poukázala analytička.

V posledních letech se Irák stal hlavním „bojištěm“ v iránsko-americké konfrontaci. Teherán aktivně – a velmi úspěšně – přehrává Washington svým vlivem v Bagdádu, jehož suverenita zůstává po likvidaci politického systému Saddáma Husajna oslabena. Pokud předpokládáme, že Pentagon má ve svých obviněních alespoň částečnou pravdu, že proiránské síly byly zapojeny do událostí na americkém velvyslanectví, vypadá to jako symetrická odpověď: **Američané podporovali protiiránské projevy a útok na konzulát v Karbale – a Iránci ukázali, že neovládají tento nástroj o nic hůře.**

Avšak atentát na Suleymani ostře zvýšil politické sázky ze strany Washingtonu a je považován za pokus zdůraznit bezpodmínečnost americké dominance v regionu (a také na celé planetě). I přes rigiditu rétoriky iránských úředníků je ale těžké si představit, že Teherán bude schopen na takovou výzvu reagovat symetricky, míní analytička.

V posledních letech došlo k znatelnému zesílení akcí Američanů proti cizincům na principech extraterritoriality. Zdaleka ne vždy jde o fyzickou likvidaci. Například pro Rusko je nejzávažnější zadržování jeho občanů a jejich předání do Spojených států třetími zeměmi kvůli obvinění z trestných činů.

Američané také pravidelně provádějí silové akce – zejména proti teroristům. V říjnu v důsledku speciální operace zlikvidovali vůdce IS Abu Bakr al-Baghdadího.

Ale Kasám Sulejmání nebyl terorista, zdůraznila autorka. Byl vysokým státníkem a představitelem legitimní vlády členského státu OSN. S touto vraždou Američané vzdorovitě překročili jednu z červených linií mezinárodní politiky. Jak uvedlo ruské ministerstvo zahraničí, „svět čelí nové realitě“.

A podle analytičky existují velmi vážné pochybnosti o tom, že Spojené státy dosáhnou požadovaný efekt svým zabíjením.

Faktem je, že v předchozím historickém období bylo pronásledování konkrétních osob pro Američany sekundární povahy a sledovali to hlavní - řízení světa podle svých představ. Spojené státy napadly koho chtěly, bombardovaly a zničily celé země, odstraňovali nepříjemné politické systémy a likvidovaly nevhodné vládcy. Za těchto okolností pronásledování některých osob, ať už drogových bossů, teroristů nebo politických odpůrců, organicky doplňovalo obraz celkové všemocnosti Washingtonu.

Nyní se však situace radikálně změnila. Z geopolitického hlediska USA před našimi očima slábnou, uvedla. Beznadějně uvízly ve svých předchozích vojenských dobrodružstvích (Afghánistán, Irák) a neriskují, že se dostanou do nových, i když před nimi stojí otevřená výzva (jako je KLDR). Američané stále ztrácí politické pozice na Blízkém východě. Na paty jim šlape Rusko, Turecko a Írán. Washington prostě nemá sílu vyzvat Moskvu v Sýrii nebo Teherán v tom samém Iráku, poukázala Alksnisová.

V poslední době byl americký velkolepý vojenský potenciál omezen na možnost provádění cílené speciální operace, která by eliminovala nežádoucí postavu.

Vyvolá však zabití Sulejmáního drastické změny na Středním východě? Samozřejmě ne - s výjimkou horších podmínek pro Američany, posílili protiamerickou opozici téměř ve všech hlavních městech, včetně Teheránu a Bagdádu.

Autorka připustila, že Donaldu Trumpovi příkaz na likvidaci íránského generála umožní dobré podmínky pro vnitroamerické PR, což je velmi důležité ve světle nadcházejících voleb.

Ale pro zbytek světa to, co se stalo, svědčí o ztrátě reálné moci Washingtonu - a potřebě zavést v tomto ohledu zvýšená bezpečnostní opatření, protože prostě nelze čekat na Američany, kteří se nechtějí vzdát supervelmocenské role, že by dodržovali pravidla politické hry ve světě, uzavřela novinářka RIA Novosti.